

واکنش بین H_2O ، H_2S - دی اکسو - دی بنزو (a, d) (سیکلوهپتادین - (4,1) و ترکیبات الیفاتی دی آزو

هوشنگ جمشید فرودمیان
گروه شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان

چکیده:

در اثر افزودن محلول اتری دی آزمتان به H_2O ، H_2S - دی اکسو - دی بنزو (a, d) (سیکلوهپتادین (4,1) (I)) در تراهیدروفوران / الكل در مجاورت مقدار کمی کلورو لیتیوم اندیز بعنوان کاتالیزر محصول اصلی بیس اپوکسید (II) است. واکنش جسم (I) با دی آزو استیک استر در بنزن و در مجاورت کلورو روی اندیریا - کلورو آمونیوم اندیز تولید جسم (III) می نماید که با فرم انولی آن در تعادل می باشد. اگر این واکنش در الكل و در مجاورت پودر مس انجام پذیرد، محصول واکنش ترکیب (IV) است.

مقدمه:

تاکنون در واکنش a - دی کتون ها با دی آزمتان، اپوکسید تنها محصول بدست آمده و شناخته شده است (۱ و ۲) که تحت شرایط بخصوصی این ترکیب غالباً "محصول اصلی می باشد. (۳) Mirwald درجهت از دیاداپوکسی کتون واکنش جسم (I) را با ۴ تا ۴ برابر محلول اتری دی آزمتان با استفاده از حلal دی اکسان / بنزن به نسبت ۱:۱ در تحت درجه حرارت 15°C - انجام داد. او سپس با ترکیب اپوکسی کتون بدست آمده و دی آزمتان توانست محصول دیگری و بمقدار کم بدست آورد که پس از تجزیه عنصری فرمول بیس اپوکسید (II) را برای این محصول منظور نمود. (۴) Eistert و همکاران توانستند با استفاده از کلورو لیتیوم اندیز بعنوان کاتالیزر در واکنش فنانترن کینون با دی آزمتان، بیس اپوکسید مربوط را بصورت محصول اصلی بدست آورند.

باتوجه به آنچه بیان شده است سعی براین است که با استفاده از روش Eistert واکنش جسم (I) با دی آزمتان انجام شود و نوع بیس اپوکسید حاصل مطالعه گردد. در قسمت دوم اثر دی آزو استیک استر بر روی جسم (I) در حلالهای مختلف و کاتالیزورهای متفاوت مورد بررسی قرار گرفته است.

طرزکار:

اثر دیآزومتان بر ۱۰، ۱۱ - دی اکسو - دی بنزو (d و a) - سیکلروهپتادین (۱، ۴) (I).
 ۱/۱ ۱ گرم (۵ میلی مول) جسم (I) به مخلوطی از ۹/۹ گرم (۲۵ میلی مول) کلرور لیتیوم آنیدر در تتراهیدروفوران آنیدرواتانول (۵ میلی لیتر) اضافه گردید. با بهم زدن و سرد نمودن این مخلوط محلول اتری دیآزومتان (حاصل از ترکیب نمودن ۵/۵ گرم N-نیتروزو متیل اوره با پتاں ۴۵٪ در اتر (۵۵ میلی لیتر) بر آن اثر داده شد که بلافاصله کاز ازت متصاعد گردید. پس از صاف نمودن حلال آن تحت فشار کم تبخیر و جسم حاصل، دی بنزو (d، a) سیکلوهپتادین (۱، ۴) - ۱۱، ۱۰ - دی اسپیرو - ۲، ۲ - اکسیران (II) دوباره از اتانول متبلور گردید. کریستالهای بیرونگ با نقطه ذوب ۱۲۷-۱۲۸ (۲۰۰ میلی گرم، ۲۲٪) بدست آمد.

	C	H
محاسبه شده	۸۱/۲	۵/۶۴
بدست آمده	۸۱/۲	۵/۵۹

اثر دیآزواستیک استر بر ۱۰، ۱۱ - دی اکسو٪ دی بنزو (d، a) - سیکلوهپتادین - (۱، ۴) (I) در مجاورت کلرور روی آنیدر.

۱/۱ ۱ گرم (۵ میلی مول) جسم (I) (رادربنزن مطلق (۵ میلی لیتر) حل نموده و به آن دیآزواستیک استر (۴ گرم - ۳۳ میلی مول) اضافه گردید. با بهم زدن در فواصل نیم ساعت یک نوک اسپیال کلرور روی آنیدر (در مجموع ۱/۵ - ۱ گرم) داخل می نمائیم. پس از اتمام کلرور روی، بهم زدن را مدت ۸ ساعت دیگر ادامه داده و سپس دیآزواستیک استر اضافی را پس از کمی گرم نمودن مخلوط با اسید کلریدریک پنج نرمال از بین می برمیم. بعد از افزودن آب، جسم روغنی شکل قهوه ای رنگی بدست می آید که با اتر استخراج نوده پس از شستن با آب و خشک نمودن آن با سولفات سدیم آنیدر حل آنرا در فشار کم تبخیر می کنیم. پس از چندین بار متبلور کردن از اتانول ترکیب ۱۲ - کربوات اکسی - ۱۱، ۱۰ - دی اکسو - دی بنزو (d، a) سیکلواکتادین (۱ و ۴) (III) (۴۵۰ میلی گرم - ۳۲٪) (بانقطه ذوب ۱۲۴-۱۲۳) بدست می آید. این جسم با محلول کرور فریک در متانول ایجاد رنگ قرمز تیره می نماید.

	C	H
محاسبه شده	۴۷/۱	۵/۲۰
بدست آمده	۷۳/۸	۵/۲۴

اثر دیآزواستیک استر بر ۱۰، ۱۱ - دی اکسو - دی بنزو (d، a) - سیکلوهپتادین (۱، ۴) (I) در مجاورت کلرور آمونیوم آنیدر.

۱/۱ ۱ گرم از جسم (I) را در تتراهیدروفوران مطلق (۵۰ میلی لیتر) حل نموده و به آن کلرور آمونیوم آنیدر (یک گرم - ۱۶ میلی مول) اضافه می نمائیم. در هین بهم زدن کم کم به آن مخلوطی از دیآزواستیک استر (۳ گرم) در تتراهیدروفوران (۱۰۰ میلی لیتر) می افزاییم. ادامه واکنش و خالص نمودن ترکیب بدست آمده به ترتیبی که در فوق ذکر گردید صورت خواهد داشت. مقدار جسم (III) بدست آمده برابر ۳۶ میلی گرم (۲۶٪) است. اثر دیآزواستیک استر بر ۱۰، ۱۱ - دی اکسو - دی بنزو (d، a) - سیکلوهپتادین - (۱، ۴) (I) در الکل و در مجاورت پودر مس.

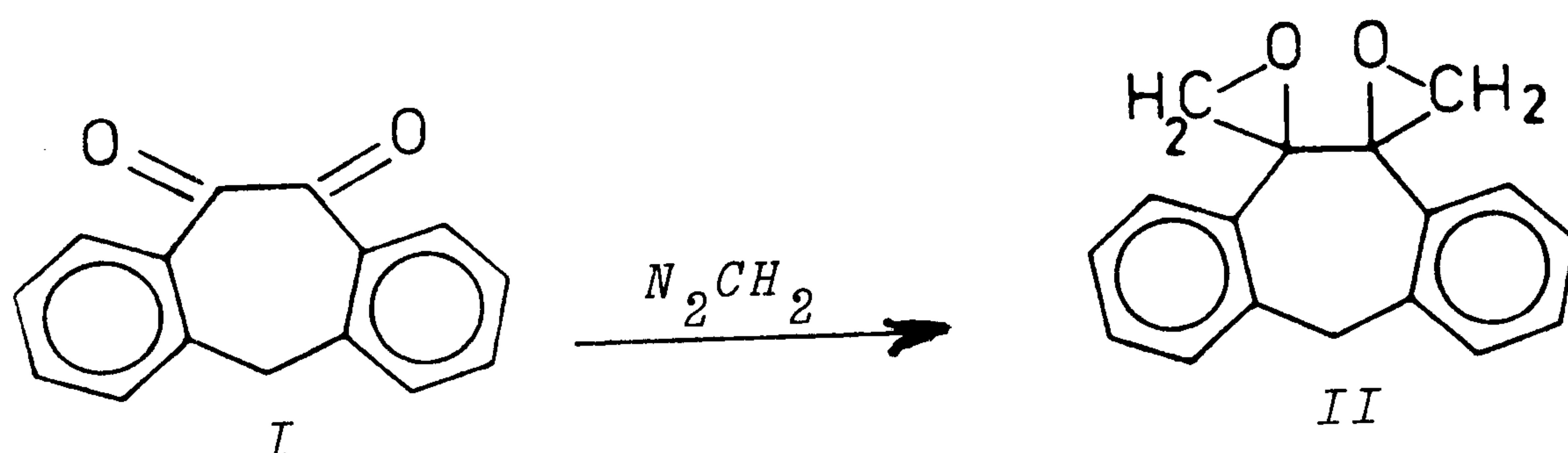
۱/۱ ۱ گرم از جسم (I) و پودر مس (۵/۵ گرم) را در اتانول (۵۰ میلی لیتر) داخل می نمائیم. مخلوط را بجوش آورده و کم کم محلولی از دیآزواستیک استر (۳ گرم) در اتانول (۲۰ میلی لیتر) را قطره قطره

به آن اضافه می‌کنیم. پس از خروج گاز ازت حرارت داده و از صافی می‌گذرانیم در هنگام سرد شدن، محصول واکنش بصورت کربستال بدست می‌آید که از الكل "مجدد" متبلاور می‌گردد.

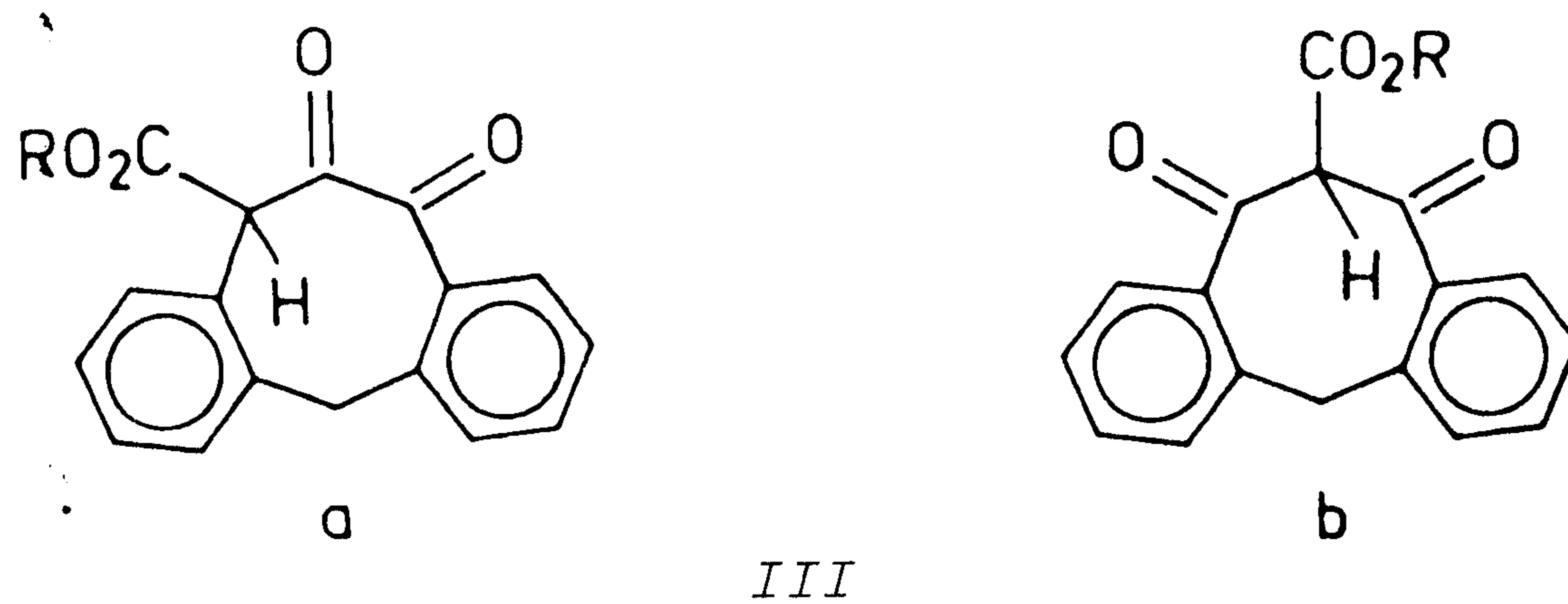
محاسبه شده	۷۱/۲	۶/۲۲
بدست آمده	۷۱/۰	۶/۲۰

نتایج و بحث:

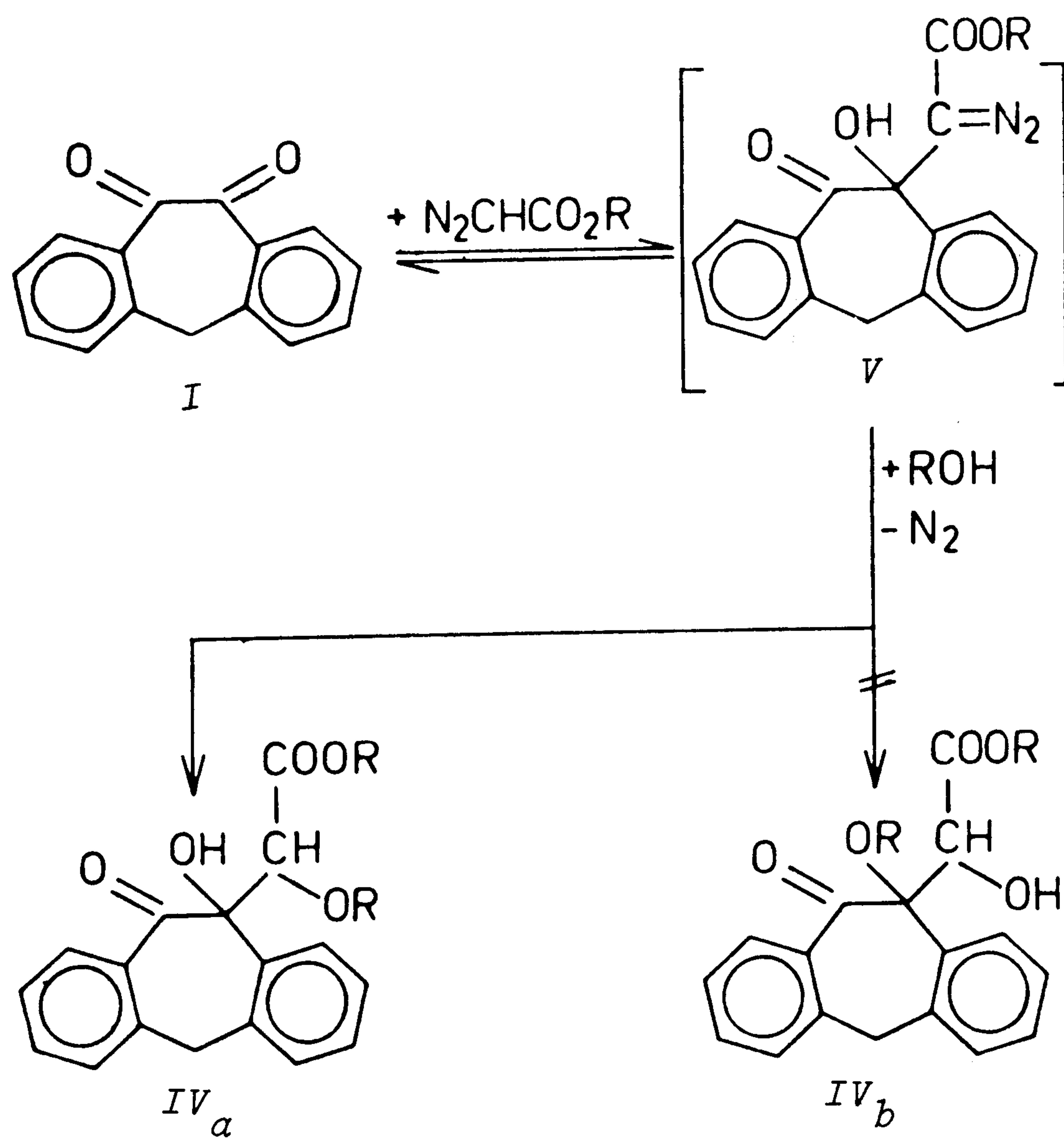
واکنش جسم (I) با دی‌آزومتان در درجه حرارت پائین‌تر از صفر انجام شده است و تجزیه عنصری جسم حاصل بازنمای $\text{CH}_2^{17}\text{H}^{14}\text{O}_2$ که بیانگر اضافه شدن دو گروه (

واکنش جسم (I) با دی‌آزوستیک استر انجام شده است. این واکنش در تحت شرائطی از قبیل نور، زمان (۲ روز تا ۴ هفته)، غلظت (دی‌آزوستیک استر ۱ تا ۱۰ مول در مقابل یک مول از (I)، حلال (بنزن، تتراہیدروفوران، الکل) بدون استفاده از کاتالیزور انجام پذیرنیست و در کلیه این موارد جسم اولیه (I) دوباره بدست می‌آید. در صورتیکه واکنش جسم (I) بادی‌آزوستیک است در مجاورت کاتالیزورهای مختلف (کلورو روی آنیدر، کلورو آمونیوم آنیدر) صورت می‌گیرد و محصول (III) حاصل می‌گردد و عواملی چون زمان و غلظت در این واکنش تاثیری ندارند. جدانمودن و خالص کردن محصول این دو واکنش، (III)، (با استفاده از دو کاتالیزور فوق) به یک طریق صورت می‌پذیرد. جذبهای مشخصه طیف IR این ترکیب (CH) در 1640 1660 ، 1680 و 3000 cm^{-1} بهتر کیفیت دارند. این ترکیب (CO) در 1640 1660 ، 1680 و 3000 cm^{-1} بهتر کیفیت دارد.

واکنش جسم (I) در الکل و در مجاورت مقدار کمی پودر مس با دی‌آزو استیک‌استر صوت می‌گیرد و محصول براساس تجزیه عنصری و طیف IR آن با جذب‌های مشخصه (OH در 3400 cm^{-1} و CO در 1740 cm^{-1}) مشخص می‌شود – اگرچه می‌توان دو ساخت (a) و (b) را برای جسم (IV) فرض نمود که از این دو باحتمال قوی ساخت (a) بدلیل ذیل مقبول تراست. در این واکنش، نخست جسم (I) با دی‌آزو استیک‌استر محصول اضافی الدول مانند (V) را می‌دهد که در تعادل با ترکیبات اولیه می‌باشد و پس از داخل نمودن پودر مس گروه دی‌آزو توسط (ROH) استخلاف می‌شود (۲).

نتیجه‌کلی این است که واکنش a-دی‌کتون با دی‌آزمتان با استفاده از کلورو‌لیتیوم انیدر بعنوان کاتالیزور ش مستقیمی برای تهیه بیس‌پوکسید مربوط باشد. ضمناً "درو واکنش جسم (I) با دی‌آزو استیک‌استر نوع انتخاب کاتالیزور در جهت یابی واکنش مستقیماً" دخالت دارد. مطالعه طیف‌های NMR و جرمی ترکیبات II، III، IV در جریان است.

Refereances:

- 1) F.Arndt, B.Eistert, Ber. Dtsch. Chem.Ges. 62, (1929), P. 45.
- 2) B. Eistert, G.Fink, R.Willheim, Chem. Ber. 91, (1958), P. 2710.
- 3) L.Mirwald, Dissertation, Saarbrücken 1961.
- 4) B. Eistert, R.Wollheim, G.Fink, H.Minas, L.Klein, Chem. Ber. 101, (1968), P. 84.
- 5) B.Eistert, and P.Donath, Chem.Ber. 102, (1969), P.1725.
- 6) B. Eistert and H.Selzer, Chem.Ber. 96, (1956), P. 1234.
- 7) P. Yates, J.Amer.Chem.Soc. 74, (1952), P. 5376.